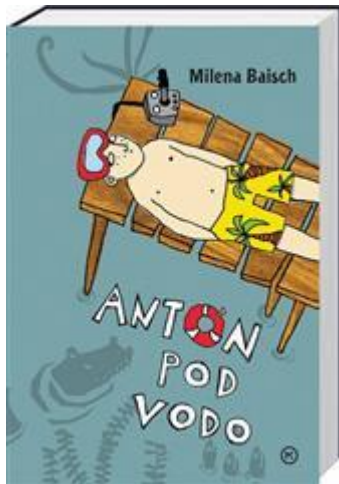

Baisch, Milena: **Anton pod vodo**.

Prev. Neža Božič. Ilustr. Elke Kusche. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2014. (Pisanice), 93 str.

| P | 2. stopnja | humor, slikogib

| babice, dedki, jezera, počitnice, prijateljstvo, ribe

Anton pripoveduje pustolovsko junaško zgodbo, ki govori o njem, Antonu pod vodo. Začne se takrat, ko se je imenoval še Starflashman in je šel z babico in dedkom med počitnicami taborit k jezeru. Tam so otroci, ki se najbolj zabavajo, ko na bombico skačejo v jezero. Anton ni prav nič zadovoljen, saj ima raje bazene, predvsem pa samoto in računalniške igrice, prijatelje na internetu, svoj avto na daljinsko upravljanje ... Potem pa med dedkovim ribolovom naleti na mladega ostriža, ki ga poimenuje Piranha. Zaradi njega Anton pozabi na svoje predsodke in – žal – šele zadnji dan skoči v jezero in ugotovi, da je zelo prijetno celo za podvodno plavanje.

Za to zgodbo je nemška pisateljica Milena Baisch (1976) leta 2011 prejela nemško nagrado za mladinsko književnost (Deutscher Jugendliteraturpreis). Potem je napisala še eno zgodbo Antonu, ki ni prevedena v slovenščino (*Anton macht's klar*).

Spodbude za branje:

- Mislim, da bralci (na kraju 1. triletja in v 2. triletju) ne bodo potrebovali kaj dosti spodbud in bodo želeli prebrati to knjigo, saj je že na prvi pogled privlačna, »zračno postavljena«, s humornimi črno-belimi ilustracijami, ki se pri hitrem prelistavanju spremenijo v slikogib.
- Po branju prislunem otrokom, kaj spontano pripovedujejo: kako občutijo duhovito in humorno zgodbo? Se bodo poistovetili z Antonom? Jim bo smešen, ker je drugačen, precej odtujen od narave? Ali pa jim je blizu prav zato, saj je tudi med sodobnimi mladimi bralci najbrž vse več takšnih, ki imajo raje bazene kot jezera, se več družijo s prijatelji na internetu kot v živo z vrstniki, igrajo z računalniškimi igricami kot pa gibljejo v naravi ...
- Poslušam jih še naprej: kaj pa menijo o pretepu med Antonom in največjim dečkom v skupini plavalcev? Se je res treba na takšen način postaviti zase? Kako občutijo medgeneracijsko razliko med Antonom in njegovima starima staršema? (Babica poje ob popevki na radiu, dedek išče črve in lovi ribe, oba sta vesela, ker mislita, da se Anton družijo z vrstniki ob jezeru ...)
- Na kraju strnem njihova mnenja v vprašanje: Bi priporočili knjigo v branje vrstnikom? In predvsem zakaj?

Nadaljnje spodbude za branje:

- Primerjava dveh besedil (oblika je primerna za bralce 2. triletja):
Bralce prosim, da preberejo tudi knjigo Dim Zupan, **Tinček in tri zlate ribice**. (Ta oblika je dobrodošla tudi zato, ker imamo v knjižnici vedno premalo izvodov iste knjige. Tako pa nekaj učencev prebere knjigo *Anton pod vodo*, nekaj pa knjigo *Tinček in tri zlate ribice*. Med poročanjem vsi učenci spoznajo obe knjigi; pričakujem, da jih bo nekaj, ki se bodo odločili, da tudi drugo sami preberejo.)
Vsaka skupina predstavi svojo knjigo. Na tablo zapisujem bistvene lastnosti ene in druge knjige, kakor o njih poročajo učenci. Primerjamo, ugotavljamo podobnosti in razlike (obe zgodbi se dogajata v sodobnem času; oba fanta sta približno iste starosti, imata bujno domišljijo, veliko sta sama ...; obe besedili sta humorni in duhoviti; zgodba *Anton pod vodo* se dogaja med počitnicami, zgodba *Tinček in tri zlate ribice* pa med šolskim letom; Tinček ima hišne ljubljence, Anton pa ni vaju narave in živali, ribolov mu je tuj in ne pozna rib; Anton se več zabava z računalniškimi igrkami, Tinček pa gre z žogo iz stanovanja; Anton je na počitnicah s starima staršema – medgeneracijske razlike, Tinčku grede pogosto na živce mamine zahteve in pričakovanja; obe knjigi sta ilustrirani, toda prevdena knjiga ima črno-bele risbe, medtem ko je izvorno slovenska knjiga opremljena z barvnimi ilustracijami; v slovenski knjigi je veliko kritičnih namigov na sodobno slovensko družbeno stvarnost; prevedena knjiga se dotakne bolj globalnih tem, npr., kako se izogniti nasilju, odtujenost naravi idr.)
Na koncu te raziskovalne in primerjalne debate lahko organiziramo tudi glasovanje, katera knjiga je boljša oz. katera je zmagovalka ... ali kaj podobnega, da se učenci zabavajo.

Anotacija, ki bo objavljena v Priročniku za branje kakovostnih mladinskih knjig z naslovom *č60:40?*: <http://www.mklj.si/prirocnik>

Zupan, Dim: **Tinček in tri zlate ribice**

Ilustr. Ana Zavadlav. Dob pri Domžalah: Miš, 2013. (Miškolinke), 79 str.

| C | 1. stopnja | hišni ljubljenci, nesoglasja

Tretješolec Tinček ima v svoji sobi več hišnih ljubljencev, tri zlate ribice, mačka in kanarčka. V njegovi bujni domišljiji včasih prevzamejo človeške lastnosti in tedaj se dogajajo tudi zelo nenavadne reči. Ker so njihovi medsebojni odnosi praviloma zelo neprijetni in ker grede Tinčku na živce, si zaželi, da bi mu zlate ribice izpolnile eno željo, kakor pač pozna iz pravljic, vendar se obrne malo drugače. Besedilo je duhovito in humorno, jezik je živ in sočen, bogat z dialogi, kanarček se oglašča v verzih. Prav tako živahna in humorna je likovna oprema z ilustracijami, vinjetami in elementi stripa. Vse skupaj je privlačno in zabavno branje za otroke. Besedilo vsebuje mnogo namigov na dogajanje v človeški skupnosti, kjer se precej pričakajo in parlamentirajo, tudi na dogajanje v sodobni slovenski družbi, kar pa bo zabavalo tudi odrasle, in predvsem njih. (Teh namigov je toliko, da se sprašujem, če jih ni kar malo preveč za otroško knjigo.) Dobrodošlo družinsko branje!